

פניני חג השבועות

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, חג השבועות תשע"ב

בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה (שמות ג' - י"ב)

אפ"ל דהנה לכאורה בעת בא היום הגדול של קבלת התורה חג השבועות יכול האדם ליפול ח"ו לעצבות בהעלותו על לבו היאך עברו עליו ימי הספירה הק' אשר לא השכיל לנצלם כראוי וכו', והעצה לזה היא, שיזכר ביציאת מצרים, שגם אז היו שקועים במ"ט שערי טומאה רח"ל, והוציאנו ה' משם בכח גדול וביד חזקה באתערותא דלעילא, כן גם עתה בליל התקדש חג השבועות בשעתא חדא וברגעא חדא קוב"ה קריב לגביהו. וזה אומרו "בהוציאך את העם ממצרים" היינו כמו ביציאת מצרים היה הכל מאתערותא דלעילא כן "תעבדון את האלוקים על ההר הזה", היינו בחג השבועות זמן מתן תורתנו יערה עליו ה' רוח טהרה ממרום.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

חייב אדם לטהר עצמו ברגל (ראש השנה ט"ז) ולילך לטבול, ומכל שכן ברגל הזה שבו טבלו את עצמם כל עם ישראל בציווי הש"ת, כמו שנאמר (שמות י"ט - י"י) "לך אל העם וקידשתם", ובזוהר (אמור צ"ז - ב') משמע לטבול קודם עלות השחר לאחר שלמדו כל הלילה, וכן הוא המנהג בארץ ישראל, מכל מקום נראה לי לטבול גם כן בערב הרגל שיטהרו בהכנסת הרגל, וגם זכר לאבותינו שטבלו בערב הרגל קודם שקיעת החמה כדמשמע פרק רבי עקיבא (שבת פ"ו) דאיתא שם, והוא טבולי יום נינהו וכו'.

(השל"ה הקדוש זיע"א)

הכל מודים בעצרת בעיני נמי לכם (פסחים ס"ח)

יו"ט של שבועות הוא לא רק חג התורה אלא גם חג של ישראל. הכל מודים בעצרת שבעיני נמי לכם, היינו בשבועות היה צורך גם בישראל, כי אלמלא לא קבלו בני ישראל את התורה הקדושה, היה העולם חוזר לתוהו ובוהו (שבת ס"ח), ולכן זה גם יום טוב של ישראל.

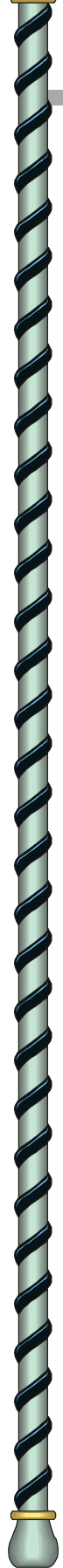
(הרה"ק רבי מאיר מאפטא זיע"א)

מסופר על חסיד אחד שישב פעם בליל שבועות ליד שולחנו של הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א, ונכנס הרהור בלבו: הלא הלילה הזה צריך לומר "תיקון ליל שבועות", וכאן אינני מקיים את זה. הרגיש הרבי במחשבתו של החסיד ואמר לו: "תערוך לפני שולחן" (תהלים כ"ג - ה') הוא ראשי תיבות של "תיקון ליל שבועות".

הכל מודים בעצרת בעיני נמי לכם (פסחים ס"ח)

כשמגיע חג השבועות ורואים את מעשי בני ישראל שקבלו את התורה הקדושה ומקיימים אותה - כולם מודים שישראל צריכים את הלכם - פרנסה וכל טוב, כי אם אין קמח אין תורה.

(הרה"ק ר"מ מאוסטרובצה זיע"א)

זכאין כד שמעתון (מתוך אקדמות)

מסופר: פעם התוועדו חסידים שבאו לחג השבועות אל רבם הרה"ק שר שלום מבעלזא זיע"א, ואחד מגדולי החסידים שאל את חבריו החסידים: הנה נסיעתנו לבעלז עולה לו בממון וביגיעה ובזמן, ובעולם העליון מסתמא יהיה רבינו במקום גבוה נבדל ונישא מאתנו, וא"כ מה יש לנו מנסיעתנו לכאן. והחליטו להכנס אל הקודש פנימה ולהציע טענה זו לפני רבם.

בבוקר של יום ראשון של שבועות אסף החסיד חבורה גדולה של חסידים ונכנסו אל הצדיק והציעו טענתם. והשיב להם הרה"ק מבעלזא: לו זו בלבד שמי ששומע דברי תורה מהרבי ומעיין בהם בכל עת, ומוציא מהם תכלית לעבודת הבורא ית"ש, שבוודאי יש לו שייכות להרבי להיות בעולם העליון בחברתו, אלא אף מי שזוכר רק לעתים רחוקות דברי תורה ששמע מרבו, גם כן יש לו שייכות לרבו, ולא עוד אלא אפילו מי ששוכח אחר כך לגמרי את דברי הרבי, אלא רק בעת ששומע דברי תורה יוצאים מפי הרבי יש לו התעוררות לטובה, גם זה יש לו שייכות לרבו, כמו שאנו אומרים ב"אקדמות" "זכאין כן שמעתון, שבח די שירתא, קביעין כן תהון, בהנהו חבורתא" רוצה לומר: אפילו אלו ש"זכאין" רק בעת ששומעים בלבד, גם כן יהיו "בהנהו חבורתא". החסידים מצאו נוחם בדברי קדשו ויצאו ממנו בשמחה לבית הכנסת להתפלל.

מעמידין אילנות בבית הכנסת

על כן מעמידים אילני סרק בבית הכנסת בחג השבועות – חג מתן תורה, לומר שגם אילני סרק יש להם חלק בתורה הקדושה.

(החתם סופר זיע"א)

נעשה ונשמע אמרו כאחד

הכוונה היא שבני ישראל אמרו "נעשה ונשמע" באותה התלהבות ודביקות ומסירת נפש שאומרים "שמע ישראל ד' אלקינו ה' אחד", וזהו נעשה ונשמע אמרו כאחד, כמו תיבת אחד שבפסוק שמע ישראל.

(הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב זיע"א)

זמן מתן תורתנו

לבאר מה שאנו אומרים בנוסח התפילה "זמן מתן תורתנו", והיה די לומר "מתן תורה" מהו "תורתנו", ונראה דהאמת כל אחד מישראל לפי תיקון וכשרון פעולתו כן הוא מקבל חלק תורתו, וזהו "מתן תורתנו", שהוא מתן תורה שכל אחד ואחד לפי כשרון מעשיו.

(דעת משה קאזניץ)

לא לשוח שיחה בטלה בחג השבועות

בשם מורי נר"ו: צריך להזהר מאד אחר התיקון שעשה בלילה, שלא יפסיק בשום שיחה בטילה עד אחר שאומר במוסף קדושת "כתר", כי אז עולין כל קישוטי הכלה שעשה בלילה, על כן יזהר מאד לטהר מחשבתו עכ"פ עד כתר זה.

(סידור הר"ר שבתי)

שמחה בחג השבועות

ישמח מאד בחג הקדוש הזה ויתעורר על אשר בחסדיו הגדולים נתן לנו את התורה הקדושה.

(סידור החיד"א)